

Stebuklingoji Malonės novena

Kovo 4 – 12 d.

(arba lapkričio 24 – gruodžio 2 d.)

1. [Kovo 4 d.](#) (lapkričio 24 d.)
2. [Kovo 5 d.](#) (lapkričio 25 d.)
3. [Kovo 6 d.](#) (lapkričio 26 d.)
4. [Kovo 7 d.](#) (lapkričio 27 d.)
5. [Kovo 8 d.](#) (lapkričio 28 d.)
6. [Kovo 9 d.](#) (lapkričio 29 d.)
7. [Kovo 10 d.](#) (lapkričio 30 d.)
8. [Kovo 11 d.](#) (gruodžio 1 d.)
9. [Kovo 12 d.](#) (gruodžio 2 d.)

Malonės novena, prasidedanti kovo 4 d. ir pasibaigianti kovo 12 d., šv. Pranciškaus Ksavero kanonizavimo dieną, kildinama iš paties šventojo. 1633 m. gruodį kunigas Marcelo Mastrilli S.J. buvo arti mirties Neapolio mieste. Jam pasirodęs šventasis pasiūlė atnaujinti įžadus, duotus dirbti Japonijoje ir pasakė:

„Visi, kurie šauksis mano pagalbos devynias dienas iš eilės nuo kovo 4 d. iki kovo 12 d. imtinai ir vieną šių dienų vertai priims Atgailos ir Šventosios Eucharistijos sakramentus, patirs mano apsaugą ir galės su visišku pasitikėjimu viltis gauti iš Dievo bet kokią malonę, kurios prašys savo sielos išganymui ir didesnei Dievo garbei.“

Tėvas Marselis tučtuojau pakilo visiškai pasveikęs. Šventasis taip gerai tesėjo savo pažadą, kad šis pamaldumas jo garbei tavo visuotinai žinomas kaip Malonės novena. Ji yra veiksminga ne tik kovo mėn., bet ir lapkričio 24 d. – gruodžio 2 d., prieš šv. Pranciškaus Ksavero šventę. Nors šventojo garbei galima kalbėti įvairias maldas, paprastai rekomenduojama esanti žemiau.

MALDA Į ŠV. PRANCIŠKŲ KSAVERĄ

Priskiriama kun. Marcello Mastrilli S.J. (XVII a.)

O mylimiausias ir pilnas Dievo meilės šventasis Pranciškau Ksaverai! Vienydamasis su tavimi aš garbinu Dievo didybę. Aš Jam dėkoju už visas malones, kurias jis tau suteikė gyvam esant ir už garbę, kuria apdovanojo tave po mirties. Visa širdimi meldžiu tave išmelsti man, savo galingu užtarimu, visų pirma švento gyvenimo ir geros mirties malonę.

Aš taip pat meldžiu tave šios novenos metu padėti man gauti šią malonę:

(Čia paminėkite dvasinę malonę, kurios prašysite).

Bet jei tai, ko prašau, nepasitarnautų didesnei Dievo garbei ar nepadėtų mano sielai, išmelsk man to, kas būtų naudingiausia pasiekti jiems abiemis.

Amen.

Tėve mūsų..., Sveika Marija..., Garbė Dievui Tėvui...

Jei dėl kokių nors priežasčių negalėtumėte sukalbėti šios maldos, pakanka 5 kartus sukalbėti Tėve mūsų, Sveika, Marija ir Garbė Dievui Tėvui.

Taip pat siūlome prisiminti šv. Pranciškaus gyvenimą ir jį apmąstyti.

1-OJI NOVENOS DIENA

Ankstyvieji metai (1506-1525)

Pranciškus gimė 1506 m. Ksaviere - mažame kaimelyje Navaros provincijoje, esančioje Ispanijos šiaurėje. Jis buvo baskas, penktas ir paskutinis vaikas savo tėvų, turinčių žemės, šeimoje. Kai Pranciškus gimė, kiti du jo broliai ir dvi sesės jau buvo paaugliai. Jų šeimos namai buvo pilyje. Jie turėjo savo nuosavę koplyčią, kuriose vietinis kunigas laikydavo Mišias. Deja, jo tėvas mirė jam dar mažam esant, o šeima prarado savo namus ir žemę karo su Ispanija metu. Jo motina, labai pamaldi katalikė, kartu su vietiniais kunigais pasirūpino, kad jis gautų gerą išsilavinimą.

Būdamas 19 metų Pranciškus išvyko studijuoti į Paryžių. Jis tikėjo gražinti šeimai gerus laikus tapdamas iškiliu dvasiškiu. Jis buvo šviesus ir gyvas, mylintis gyvenimą ir norintis iš jo pasipelnyti. Jam trūko vienintelio dalyko – aiškaus gyvenimo tikslo.

Apmąstymas

- Koku būdu aš buvau palaimintas savo vaikystėje – savo šeimoje ir mokykloje?
- Su kokiais nusivylimais man teko susidurti?
- Ar dabar turiu gyvenimo tikslą - aiškų tikslą, kuris suteikia jam prasmę?

2-OJI NOVENOS DIENA

Pranciškus sutinka Ignacą Lojolą Paryžiuje (1529-1534)

Ar aš suprantu, kad man reikia Dievo mano gyvenime?

Savo ankstyvaisiais metais Paryžiaus Universitete Pranciškus buvo linkęs daugiau savo jėgų skirti sportui ir naktiniam miesto gyvenimui, o ne studijoms.

Jo gyvenimo posūkį nulėmė susitikimas su bičiuliu basku - Ignacu Lojola. Būdamas subrendęs 38 metų studentas, Ignacas pradėjo savo studijas Paryžiaus Universitete. Jis studijavo tame pačiame semestre kartu su Pranciškumi ir Petru Faberu. Iš pradžių Pranciškaus Ignacas visai netraukė. Jis jam atrodė vidutinio amžiaus religinis entuziastas. Jis netgi viešai iš jo šaipėsi.

Prabėgus penkeriems metams, kurių metu Ignacas kantriai drąsino ir palaikė Pranciškų, jam pagaliau pavyko prasibrauti pro Pranciškaus pasitenkinimo savimi kaukę. Jis metė jam tą patį iššūkį, kurį Kristus pateikė Savo mokiniamis – „O kokia gi žmogui nauda laimėti visą pasaulį, bet pakenkti savo gyvybei?“ (Mk 8, 36)

Apmąstymas

- Ar aš nebandau sudaryti kitiems nuomonės, kad „aš viską kontroliuoju“, kad man nereikia kitų pagalbos?
- Ar aš atpažįstu Dievo poreikį savo gyvenime?
- Ar aš esu atviras draugų padrąšinimui ir palaikymui?

3-OJI NOVENOS DIENA

Pranciškus ir Ignacas suburbia „būrį draugų“ (1534-1536)

Ignacas Lojola pravedė Pranciškui ir kai kuriems kitiems draugams savo „Dvasines pratybas“ – 30-ies dienų maldų ir gyvenimo prasmės apmąstymų kursą.

Apmąstęs Kristaus kvietimą savo mokiniams ir skyręs laiko apsvarstyti savo paties atsakui į Dievo meilę Pranciškus nutarė kartu su Ignacu Lojola ir kai kuriais kitais tapti „būriu draugų“, kurie paaukos save Dievui tarnaudami Katalikų Bažnyčioje.

Apmąstymas

- Kokių žingsnių aš ėmiausi, kad pagilinčiau savo žinias apie Dievą ir meilę Jam?
- Kas yra žmonės, kurie man padeda giliau išgyventi krikščionio pašaukimą?
- Kokiais būdais aš parodau savo meilę Dievui ir kitiems?

4-OJI NOVENOS DIENA

Pranciškus ir jo draugai Romoje (1536-1539)

Vėliau Ignacas ir jo draugai nusprendė keliauti iš Paryžiaus į Romą, kad ten galėtų stoti tarnauti popiežiui. Romoje jie dirbo ligoninėse prižiūrėdami ligonius. Jie elgetaudavo prašydami išmaldos ir pamokslavo apie Dievo meilę.

1537 m. birželio 24 d. Pranciškus, Ignacas ir kiti keturi jų draugai buvo iššventinti į kunigus. Grupei augant jie pradėjo susirašinėti su daugybe žmonių. Pranciškus tapo Ignaco sekretoriumi. Toks darbas nebuvo labai patrauklus tokiam judriam žmogui, kaip Pranciškus.

1539 m. Portugalijos karalius Jonas III paprašė popiežių skirti du jėzuitus kelionei į Indiją. Buvo parinkti kiti du, tačiau paskutinę minutę vienas jų susirgo ir Ignacas paprašė Pranciškaus užimti jo vietą. Šis sutiko.

Apmąstymas

- Kaip aš esu linkęs elgtis susidūręs su iššūkiais ir sunkiais pasirinkimais?
- Ar ieškau patarimo šeimoje ir pas draugus? Ar atsigręžiu pagalbos į Dievą?
- Kokie atsakymai mane tuo metu labiausiai nuramina?

5-OJI NOVENOS DIENA

Pranciškaus misija Pietų Azijoje – 1542-1549 (1 dalis)

Kelionė iš Romos į Lisaboną ir iš ten – į Goją, Pranciškui užėmė beveik du metus. 1540 m. popiežius įsteigė „Jėzaus draugus“ kaip Katalikų Bažnyčios religinį ordiną. Vėliau jie pasivadino „Jėzaus draugija“ ir tapo plačiai žinomi kaip „jėzuitai“.

Kai Pranciškus atvyko į Goją 1542 m. jis įgijo vargšų ir ligonių pagalbinių reputaciją, uoliai drąsinančio žmones gyventi tinkamai. Yra užfiksuotas, kad Pranciškus visada atrodydavo linksmas, nepaisant nuolatinių, du mėnesius trunkančių negalavimų, bei kitų jį varginančių ligų.

Tais pačiais metais Gojos portugalas gubernatorius paprašė vykti mokytį perlų žvejų (paravų) Komorino kyšulyje Pietų Indijoje. Nominaliai jie jau buvo krikščionimis, tačiau apie savo tikėjimą nieko nežinojo, nes nebuvo kunigo, mokančio jų kalbą. Jis nusprendė išmokti vietinę tamilų kalbą ir sugebėjo išversti tikėjimo išpažinimą.

Dirbdamas svetimos kultūros žemėse jis jautėsi vienišas. Jam buvo pažadėti du pagalbininkai jėzuitai, bet jie taip niekada ir neatvyko. Prabėgus metams jis nusprendė grįžti į Goją ir pažiūrėti, kas jiems atsitiko. Jam taip gerai sekėsi, kad jį pasišovė lydėti jaunų paravų būrys, kurie norėjo mokytis krikščioniškos tarnystės.

Apmąstymas

- Į ką atsiremiu, kai jaučiuosi svetimas mane supančioje aplinkoje?
- Iš ko semiuosi stiprybės, kai mane užklumpa sunkumai?

6-OJI NOVENOS DIENA

Pranciškaus misija Pietų Azijoje – 1542-1549 (2 dalis)

Pranciškui buvo sunku pakęsti europiečių elgesį Indijoje. Daugybė portugalų valdžios atstovų ir prekeivių buvo pasiryžę neleisti, kad jo pastangos atversti sielas sutrukdytų jų turtų medžioklei.

Vienu metu Pranciškus rašė: „Aš taip pavargau nuo gyvenimo, kad geriausia man būtų mirti ginant mūsų tikėjimą. Taip sunku matyti tiek daug daromų nuodėmių ir nieko negalėti padaryti.“ Nepaisant šių neigiamų jausmų Pranciškus su entuziazmu tęsė savo misionieriškas pastangas.

Apmąstymas

- Kaip aš reaguuju tada, kai gyvenimas man atrodo beprasmiškas, ar kai mane pveda žmonės, kurie turėtų geriau žinoti, ką reikia daryti? Į ką aš atsiremiu?
- Viešpatie, tu visada esi ten, pasirengęs sustiprinti mane kovai.

7-OJI NOVENOS DIENA

Pranciškaus misija Pietų Azijoje – 1542-1549 (3 dalis)

Pietų Indijos pakrantėje Pranciškus Ksaveras praleido septynis metus, keliaudamas pirmyn ir atgal, pamokslaudamas, mokydamas, guosdamas, ramindamas, elgetaudamas vargšams, lankydamas ligonius.

Pranciškus tikėjo, kad tie, kurie nebus pakrikštyti, niekada nesidalins dangaus džiaugsmis. Bet jis taip pat norėjo pasidalinti Kristaus meile su kitais. Jo kelionės tapo jo neatidėliotino tikslo pakrikštyti kaip galima daugiau žmonių, dalimi. Jis pakrikštijo tūkstančius žmonių. Pranciškus asmenį visada matė kaip vientisą, sudarytą iš kūno, proto ir dvasios. Jam rūpėjo ne tik žmonių dvasinės, bet ir medžiaginės reikmės.

Kai Pranciškui tapo aišku, koks didelis yra Azijos kontinentas, apgyvendintas gausingų Indijos, Japonijos ir Kinijos tautų, jis kreipėsi į Ignacą ir kitus kviesdamas prisijungti prie darbo.

Apmąstymas

- Kas uždega mane? Kas mane iš tikrųjų sudomina?
- Ar man taip pat rūpi ugdyti savo protą ir dvasią, kaip ir rūpintis kūno sveikata?
- Viešpatie, kad visada būčiau užimtas dalindamasis Tavo meilės žinia su kitais.

8-OJI NOVENOS DIENA

Pranciškus, pirmasis Japonijos misionierius (1549-1551)

Ar randu jėgų maldoje ir savo santykiyje su Jėzumi?

Apaštalaudamas Pietų Azijoje, Pranciškus keletą kartų aplankė Malaką Malaizijoje. Ten jis sutiko ir atvertė savo pirmą japoną. Anjiro jam padarė gilų įspūdį. Pranciškus rašė Ignacui: „Jei visi japonai yra tokie imlūs mokyti, kaip Anjiro... jie turėtų būti labiausiai ištroškę protai iš visų iki šiol atrastų žemių žmonių.“

Pranciškus atvyko į Japoniją 1549 m. rugpjūčio 15 d., Mergelės Marijos dangun ėmimo šventėje. Praleidęs kelis mėnesius Anjiro šeimoje jis rašė jėzuitams Gojoje: „Jie yra geriausia iki šiol atrasta rasė ir aš manau, kad tarp krikščionių būtų nelengva rasti jiems lygių.“

Lyginant su pasiekimais Pietų Azijoje, progresas Japonijoje buvo lėtas. Pranciškus patyrė daug sunkumų mokydamasis japonų kalbą. Didžiąją laiko dalį jis buvo vienas, kentėdamas gyvenimą atskirtyje dėl vietinės kalbos nesupratimo. Zen vienuolyno abatas vėlesniems misionieriams pasakojo, kad nemokėdamas japonų kalbos Pranciškus negalėjo paaiškinti krikščionių mokymo, tačiau jau pats jo buvimas, veidas ir asmenybė, akivaizdus šventumas, geriau nei kas kita skelbė jo žinios teisingumą.

Tačiau po jo mirties, iki edikto, uždraudusio krikščionybę 1614 m., Bažnyčia Japonijoje klestėjo. Prasidėjus persekiojimams katalikų skaičius buvo maždaug 300 000, šiek tiek mažesnis, nei yra šiandien. Dauguma jų persekiojimo metais mirė kankinių mirtimi.

Apmąstymas

- Kaip aš susidoroju su iššūkiais, kurie iškyla atliekant man pavestą darbą?
- Ar randu jėgų maldoje ir savo santykiyje su Jėzumi?

9-OJI NOVENOS DIENA

Ko aš asmeniškai galiu pasimokyti iš šv. Pranciškaus gyvenimo apmąstymo?

Pranciškus mirė būdamas 46 m. amžiaus nuo karštinės Sančiano saloje, iš kurios buvo matyti Kiniją. Jam nepavyko įgyvendinti savo troškimo pasiekti žemyną. Ta privilegija atiteko draugui jėzuitui, Mateo Riči. Jis tikėjosi, kad jei Kinija priims krikščionybę, tikėjimui taps atvira visa Azija. Jo ambicija buvo didesnė, nei galėtų tikėtis pasiekti žmogus per savo gyvenimą.

Šv. Pranciškus Ksaveras yra šventasis misijų globėjas. Jis visada buvo populiarius ne tik tarp katalikų, bet ir tarp daugelio nekatalikų. Turbūt, jis yra pats žinomiausias iš jėzuitų. Šventuoju jis buvo paskelbtas 1622 m., kartu su šv. Ignacu Lojola.

Apmąstymas

- Ko aš asmeniškai galiu pasimokyti iš šv. Pranciškaus gyvenimo apmąstymo?
- Kai mąstau apie gyvenimo tikslus, ar Dievo ir Jo žmonių meilė yra pagrindinis dalykas?
- Kokių pasaulietinių ambicijų turėčiau atsisakyti savo gyvenime?
- Ar esu pasirengęs atiduoti savo gyvenimą tarnybai Dievui ir Jam tarnauti?

Šv. Pranciškau Ksaverai, melski už mus.

MALDA UŽ PAGONIŲ ATSIVERTIMĄ

Šv. Pranciškus Ksaveras

Amžinasis Dieve, visų daiktų Kūrėjau, pažvelk į pagonių sielas! Tu jas sutvėrei, sukūrei jas pagal savo paveikslą ir panašumą. Atsimink, kad Jėzus, Tavo Sūnus, dėl jų išganymo kentėjo baisiausią mirtį.

Viešpatie, meldžiu Tave, daugiau neleisk, kad Tavo Sūnus būtų netikėlių niekinamas. Tesuminkština Tavo širdį šventųjų maldos, taip pat Bažnyčios, Tavo švenčiausiojo Sūnaus Sužadėtinės, malda. Prisimink savo gailėtingumą, pamiršk jų stabmeldystę ir netikėjimą! Leisk, kad jie pagaliau pažintų mūsų Viešpatį Jėzų Kristų.

Tu jį atsiuntei, jis yra mūsų išganymas, mūsų gyvenimas ir mūsų prisikėlimas. Per jį mes esame išgelbėti ir atpirkti. Jam garbė per amžių amžius!
Amen.